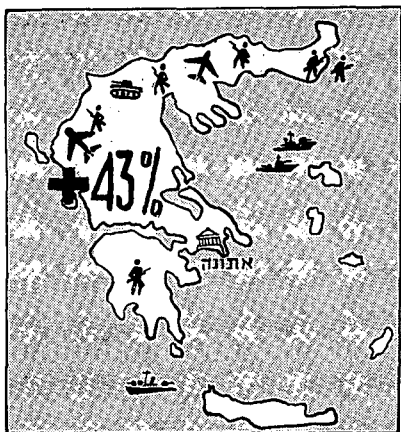
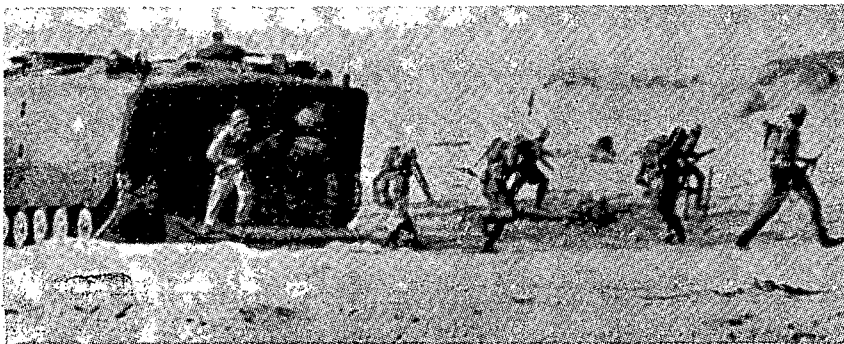

דבר „מוביל-הנוזלים המתגלגל” — עובר בכר מתחום „הברקה טכנית” לתחום מציאות לוגיסטית של עוצבות נידות. בשלהי הקיץ הזמין צבא-ארה"ב עוד 300 „מיכלי-גלגל” כאלה. יש לשער שיעקר התועלת שבהם הוא לאזורים מדבריים, או אזורים אחרים מעטי כבישים את עם זאת בעלי גוף פתוח יחסית.

כמקובל, עולים תקציבי-צבא בתלילות בימל מלחמה, או בימי תכונה מוגברת לקראתה. לא ידוע על מתיחות-מלחמה מיוחדת סביב יוג. או על הגדלה ניכרת בכוחותיה. אך תקציבה הצבאי של יוג היה ב-1958 — 4.4 מילארדים דרכמות; וב-1961 — 6.3 מילארד.

עליה ב-43.2%. כיום זהו 20% מכלל תקציב ציבה של יוג, וכ-6% מהכנסתה הלאומית (תרומת ארה"ב כמעט ואינה שונה בשתי השנים — כ-480 מיליון דרכמות, שהם 16 מיליון דולר, בכל אחד מהן). נראה, שכאן לפנינו הדגמה של התיקרות הציוד; (ואמנם תובעת יוג מבעלי-בריתה עזרה מוגברת.

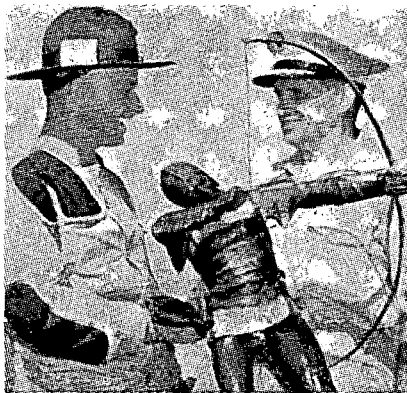

מלחמת-האזרחים שבתוך צבא אירלנד-החופשית — שהיא עתה מלחמה בין נאמגי „ראגבי” לבין חסידיו של „סוקאר” מגיעה עתה לקצה. לפי סיכומו של קצין אירי „ברוך עתה, כי, ראגבי, אף שעתידו בצבא מובטח, לעולם לא יזכה לפופולריות הרחבה של סוקאר, אשר נאמגיו נתרבו ריבוי עצום. הן „סוקאר” והכדורסל הנם המשחקים היחידים המושכים משתתפים מכל הפיקודים והזרועות

באליפות השנתית. וכאן — קו „מעמדי” מענין: קצינים וצוערים, שלמדו „ראגבי” בעודם בבי"ס (בתי-הספר „המיוחדים” יותר באירלנד כבריטניה מטפחים במיוחד את „ראגבי”) — הם היסוד של כל קבוצותיו של הצבא במשחק זה (פרט לחיל-האוויר, שבו כמחצית אנשי הקבוצות הנם בד"א).

על אף סימומו „בפרינציפ” של שירות-החובה בבריטניה, נאלץ הצבא הבריטי, הנתון במצור קה קשה בכל הנוגע לכוח-האדם, לעכב להציר שנה של „שירות נוסף” למעלה מששת אל-פים „אנשי-שירות-לאומי” — מהם כשלושת אלפים נשואים. הדבר גרם לשאלות ובי-קורת בבית-הנבחרים. ברם, הללו לא היו אלא ציונים וזעירים לבעיה קשה-ביותר, בפניה הועמדו עתה כוחות-היבשה הבריטיים — כשי מטעמי מדיניות-פנים נמנעת הממשלה מלהחר זר ולו חלקית, את חובת-השירות; ומאידך גיסא — אין ביכולת הצבא. לעמוד במלוא המשימות המוטלות עליו.

גאות „צבא-הצי” האמריקני (ביתר דיוק — אחד מגושאי-גאותו הלא-מעטים...) היא על כושר-הקליעה המזכה של אנשיו. השנה, דוקא הפסידו בכמה מן התחרויות עם צבא-היבשה — וטענתם היא, כי התחמושת מתוצרת 1962, בה השתמש הלוג עולה במידה כזו על תחמושת 1961⁽¹⁾, בה ירו קלעי „המארינס”, שהיה בכך כדי להכריע... אכן, ענין ליודעי-חן, אך מאז, בסדרת-תחרויות אחרת, ראו נחמה, ואנדרטה של קשת אנגלי מימי-הביניים, דורך ה„קשת-הארוכה” הנודעת. המיוגשת על-ידי גנרל של „צבא-הצי” לסרג'נט המנצח בקליעה ברובה — מסמלת הצלחתם זו. הדבר זכה להבלטה רבה בירחון „המארינס” — וכך הופכת דמות הקשת לסמל כושרם של אנשי צבא-הצי.

צבא מערב-גרמניה, הדואג להגברת כוחו לעמוד בפני כוחות-שריון חזקים ומרוכזים, עוסק עתה בפיתוחו של טיפוס מיוחד וחדש של נושא-גייסות-משורין; והוא — „רכב-שריון משחית-טנקים” חמוש-תותח. מביאים עתה בחשבון כי בסוף 1963 יוחלף ביצורו ב„סדרות”. נראה, שכשיופיע כלי-החין החדש בידי צבא מערב-גרמניה יהפוך הוא להימושם הראשי של הגייסות שהועדו לציד-טנקים.

הציההשני האמריקני שבים-התיכון נושא אתה, כידוע, לעתים גדוד-מוגבר אחד של „המארינס” (שבמספר הלוחמים שבו, במערכת-ציודו ובעצמת-אשדו דומה יותר לחטיבה שבי צבאות רבים), ולעתים שניים. בצד ההליקופטר, המשמש עתה רבות להנחתת גייסות אלה על היבשה, שוכללו כלים אחפייבים חדישים, לעליתם הישירה בחוף. אחד המושלמים שבי אלה, מעין נגמ"ש-נחיתה (LVT-5), נראה, בתצלום של תרגיל שנערך באזור ים-תיכוני, כשהוא מעלה את פלגת-הרגלים הקטנה שבו על חוף „אויב”. בכלי-נוע דומים הוצבו אף הוביצרים בני 105 מ"מ.

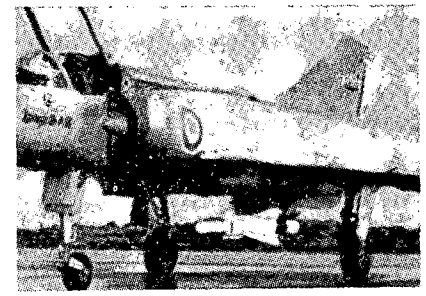
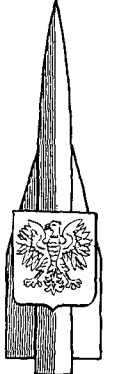

סוגי-אימון חדש הונהג הונהג בחיל-השריון זה פולני: תנועה מתחת לפני המים. לאחר ש' עברו בדיקה רפואית עוסקים אנשי הצוותים בצלילה בבריכה, קבור צות קבוצות, לאחר זאת נכנסים הם לתוך חבית-רבתי, המתמלאה בהדרגה מים — ומ' תוכה מקיימים החייל לים ה"צוללים" קשר עם המדריך באמצעות דפיקות בדופן הח' בית. בשלב הבא נכנסים המתאמנים לתוך מיכל צר, הבנוי בדומה לפני-שלי-טנק, סוגי רים את הפתחים וגם כאן חודרים המים ב' הדרגה לתוך הכלי. שוב מקיימים המתאמנים קשר עם המדריך באמצעות דפיקות בדופן — ולפי פקודות נוטשים את הכלי, דרך פתח יציאה, הנמצא במקומו הרגיל בטנק. התרגיל נועד להכין את הצוותים לנטישת טנק, שגפי גע מתחת למים ואינו יכול עוד לנוע.

"קפיצה מהפכנית" צפויה בקרוב בחימוש של הנגמ"שים האמריקניים — זה הרכב אשר ישמש כמעט את כל יחידות חיל-הרגלים האמריקני פרט לאלה שהועדו לאזורים טרור פיים ול"מצבני-גריליה" מסוגים מיוחדים. כמ' קום המקלע-הכבד, המוצב כיום גם בנגמ"שים החדישים ביותר של צבא-ארה"ב (T-114), T-113) — מתכונם לחמשם בתוח'אוטומטי בן 20 מ"מ, מתוצרת שביצריה, העשוי לירות 1000 פגזים לדקה (הגברה גדולה וקצב-הירי לעומת ה-0.5 הוותיק); אפשר להזינו אי במח' סניות אי בסרט. הכלי מסיים עתה את סדרת בדיקותיו וניסוייו. בתנאי שדה, ב"מרכז חיל-הרגלים" של צבא ארה"ב. אורכו — קצת למעלה משניים וחצי מטר; משקלו — כ-57 ק"ג. לכשיוגשם צעד זה — ידמה חימוש רכבו של חיל-הרגלים האמריקני לדוגמה שניתנה מזה שנים אחדות על-ידי הצבא המערבי-גרמני.

לפי ידיעות בעתונות הפולנית הוקמה בצבא-פולין יחידת-טי' לים, המצוידת ברקטות דומות לאלו אשר הפילו בשעתו את מטוס ה-"U-2" של פאוארס. טיל כזה מכיל מכלול-מנגנונים אלקטרוני המונה לא פחות מ' מאתים אלף חלקים — והמנדא, לדבר העתונות, באופן מוחלט את הפגיעה במטרה. כבר ל' אחר כ-10 שניות של צבירונ' תנופה מגיע טיל זה לידי מהיר רות של כמה "מאך". ובר' בזמן מקבל הטיל מן הקרקע פקודות אשר המנגנונים שב' טיל מפענחים ו"מתרגמים" אותן — ומעביר רים אותן הלאה, אל התקני הפעלת ההגאים.

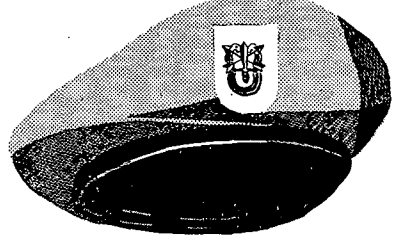

מטוס-היירוט הצרפתי מיראז' III עומד, לפי בטאונים גרמניים, לקבל חימוש חדש: טילי אויר-אויר R-530, מתוצרת מפעלי מאטרא. לפי אותן ידיעות, מצויד טיל זה ב"ראש-ביות" והוא "כלל הדבר הכיעדר כאני בסוגו". אורכו 3.20 מ', משקלו 190 ק"ג, וביכולתו להדביק מטוסי אויב מתקרבים ש' מהירותם 2 מאך, ואף למעלה מזה, ולהש' מידם. בתצלום נראה הטיל R-350 כשהוא תלוי מתחת לגופו של "מיראז' III". לפי אותם הבטאונים, טרם נודעו פרטים נוספים עליו.

נבאה של מדינה, "ניטרלית" — ספק אם מותר לו לפגור בציודו ואימינו אחרי שכנים, "בלתי-ניטראליים". על כל פנים, חיל-התותחנים השביצרי שאף להצטיידות במכ'

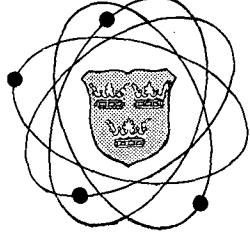
שירי ראיה-לילית, אינפרא-אדומים. בה"ס לארטילריה המרכזי בחנם וקבע את בחירתם ועתה מאמן את הצותים שיצטרכו להפעילם.

קו חדש נקוט ע"י צבא ארה"ב מאז עלתה שוב השפעתו של גנרל טיילור, רמטכ"ל חיל-הצבא לשעבר ויו"ר ועדת ראשי המטות העליונה כיום. נכונות למלחמות "קטנות" — ובמסגרת התכונה לקראת אפשרות של אלו גם הנסיון לטפח "גריליה" בעורפו של אויב. לכך נועדו ה"כוחות המיוחדים" (ראה "מערי-כות" ק"מ, עמ' 48). והיה הדבר למעין אופנה! עד כי גם באוניברסיטאות — ב"יחידות להכ' שרת הקצינים" בהן משתתף בהתנדבות חלק מהסטודנטים — אורגנו עתה "פלגות גריליה-נגדית" המקנות לתניכיהן כושר פיסי ויכולת להתקיים בתנאים קשים, למעלה מהמקובל לגבי איש צבא "רגיל", וכן סוגי אימון "מיור-חדים" שונים ומגוונים, הרי לבס "משתלת" לגריליה!

גם במשק גדול — חשוב החסכון. לאחרונה מופיע תכופות בתצלומי הצבאות של ה"גוש הסובייטי" הטנק T-44 — שאינו אלא קודמו של T-54 (שכיום הוא הטנק התקני) — והי' גושא עדיין צריח בעל תותח בן 85 המ"מ. יש משערים שטנק זה משמש לאימונים חשולבים עם חיל-הרגלים — למען ניתן יהיה להשתמש תכליתית במלאי הגדול של פגזים בני 85 המ"מ אשר נועדו בשעתם לטנק T-34/85, לביצוע האימונים והתרגולים, "באופן זול", על חשבון תחמושת ה"יוצאת מן התקן".

ראש ממטלת שבדיה גרע לפני זמנ'רמה (יוני 1962) מהכנסותיהם של עתונאים המתמחים בהשערות סנסציוניות. שכן, הוא עצמו פיר-סם ברבים כי תוך שנתיים עד שלוש שנים יהיו כבר בידי שבדיה התנאים שיי המוקדמים שיי אפשרו לה ל' הקים כוח גר-עיני משלה. אי תחליט הממש' לה את החלט' תה: האם אמר גם רוצה שבדיה כי בתחומה יוקמו כליזין גרעיניים = ואם לא.